

Kayıp Nesil

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 06 Ağustos 2017

Kelimelerin tefekkürü
Yoz ithamlarla kaynaşan evrende
Kondurmalık bir ilah belki de şiir.
Kayıp desenlerin yanık lisanı
Yine dünle bütünleşen;
Öteki âlemlerin de tutarken yasını.

Kelaynak kuşlarından tutun da
Ebabilin kayıp nesli
Bir de peşrevini tutturduğum
Sarı benizli aşkların
Hem de en hoyrat aksanda
Aksarken ömrün tasası
Beyhude bir sevda babında.

Gözsüz hücreleri aklımın
Sevi dilinde belli ki ölü benliklerin teyakkuzu:
Gidip de kalmaya meyleden
En sessiz telaffuz,
Kalıp da dünle yarına uzarken eli
Ölümün lehçe lehçe
Hele ki kondurmalık aşkların
Şeceresinde kayıp bir nesil,
Nefse davetiye çıkaran kaypak ve temsili resim
Yine aklamaksa aşkı,
Baştan çıkarken benliğin telaşı
Bir de savruk namelerinde
Ömürlük kıyamın.

Hazır olda belli ki
Sevda yüklü güncemde
Kayıp kayıp eksenden
Tutturamazken bir türlü rotasını.

Demlendim densizce,

Derlendim dipsiz kuyularda
Ve savruldu bade gözlerinde sevgilinin
Naşıma pür-nakıl isyanı
Dökük yaşların kayıp simsarı
Bitimsiz şiirlerimde
Şerrine lanet iblisin
Ben usulca ve sefilce uzanırken yüreğine
Kayıp neslimin goncasında,
Bir de aşkın pervazında
Dokunaklı bir şarkıdan nemalanıp da
Boyutsuz rükûsunda gönlün
Sevgiden yana akan oluk oluk damarlarında
Şiirin ve fevri bir hükümde
Evren verirken son emrini.